ارتکازات واضحه و تعدد حیثیات، جمعی بین کلام کاشف الغطاء و اعتراض صاحب جواهر

شاگرد: پس این حرف کاشف الغطاء که گفت حنفی ها فتوای امامشان را میشناسند، پس ما چطور نشناسیم با این اختلافات چه میشود؟

استاد: آن مرحله دغدغه و سر به سر حرف گذاشتن است. حرف ایشان درست است. باید زوایای آن معلوم شود. یک کلمه اش این است: اینکه گفتند شما میتوانید قرائات را مراعات نکنید و صاحب جواهر فرمودند تجاوز، من عرض میکنم هر دوی آنها خوب است. گاهی است در نماز واجب است که یک چیز را مراعات کنید، اما وجوب تکلیفی است که اگر خلافش را کردید اعاده نمیخواهد. کاشف الغطاء از فطانت فقهی خود گفتند که مانعی ندارد. یعنی نماز وضعا صحیح است. اما اگر از ایشان بپرسید که ممکن است بعضی از اینها وجوب تکلیفی داشته باشد که شما با عدم تمایز این دو حیث بر وضعی حمل کردید؟ اگر فکر کنند بله. سید فرمودند اقوی این است که یرملون اشکالی ندارد و آقای حکیم فرمودند نه.

شاگرد: پس اگر موشکافی دقیق شود همان جوری که حنفی ها فتوایشان را میدانند ما هم میدانیم.

استاد: احسنت. یعنی در ارتکازات ما حیثیات لطیفهای هست؛ وضع و تکلیف و مراتب و ... . گاهی اینها با هم مخلوط است لذا تعارض و ابهام میبینیم. اگر همان ها باز شود میبینیم این قطعیاتی که ایشان میگویند حرف اول را میزند و واقعاً هم میرسیم. آقا هم رجحان را فرمودند و من تأیید کردم، برای همین بود. رجحانی که کاشف الغطاء میگویند، اگر نخواهند خلاف آن اجماع کنند، مطلب درستی است. مثل آقای حکیم که گفتند رجحان با «ملک» است، چون قرائت اهل الحرمین است.

والحمد لله رب العالمین

بازبینی #3
ایجاد شده 27 نوامبر 2025 13:14:46 توسط ... .
به روزرسانی شده 24 فوریه 2026 15:21:10 توسط ... .